BEN MAZER: DREPTURI DIVINE

Autor: Andreea Iulia Scridon | 5 iunie 2023

Căsătoria dintre druizi și romani
scrie-o
nici nu știu cum să o scriu
Este adevărata mea naștere astăzi Cadwaladr

De ce s-ar căsători?
Unde este totul
Eu sunt descendentul
regelui
Ei doar protejau
fiul
regelui
nu tată
mamă

Știam toate astea
Știu toate astea
Trebuie să fi fost
în alianţă cu scoţienii.
Trebuie să fi fost
în război
cu regele
irlandez.
Știu aceste lucruri.
Freud a înțeles bine.
Dar este o
aruncare
a regilor.
Regele englez.
Regina engleză.

Și ce să cred despre regina engleză,
Elisabeta?
Sau rusul? Familiar ca leul.
Landis, descendent din Carol cel Mare
și amiralii olandezi gemeni?
Sau prințesa scoțiană din vest?

Profeția mi-a spus
și mie
este adevărat
după treizeci şi cinci de ani
aveam să fiu rege
aveam să-mi recapăt
regatul uitat
ce avea să însemne asta
avea să fie dezvăluit
avea să fie recuperat
de fiecare dată când
mi s-a citit în palmă
sau cărțile mele spuneau
Acum a venit timpul
în ziua mea adevărată
de naștere

Florenţa
după Troia
în ceasul închis al iernii noastre
Cum ai putea să știi
Ai putut fi mama
tatălui
a regelui?

Adesea ajutat de scoțieni

Eliot îmi arată simpatie
Ce este el pentru mine?
Un prinț englez
și prieten al regelui galez?
Printul Charles
nu este adevăratul prinț
A existat un fiu?
A fost fiul lui Baumgarten?

Deci cine este Sylvia?
Ieși din castelul meu.
Trebuie să plec în Țara Galilor.
Regina Zânelor este probabil
un comentariu politic asupra
descendența regilor.

Cand aveam cinci ani
tatăl meu
pupitul regelui
m-a dus să văd
sabia lacului
despicând muntele
într-o veche furtună.
la la

Ei mi-au spus
    când eram copil
dar nu am ascultat
    Despre asta este
poezia mea
    cel mai cald vers

Gândind la rege epava fratelui meu
Numai despre regi vreau să aud

Aceste surse care au ținut atât de mult,
elemente de narațiune care au rămas aceleași
pentru cel mai mult. Cele care s-au dovedit cele mai populare.

Începutul
Întoarcerea
Bucătăria
Iarna

Insulta adusă lui Branwen de irlandezi
La Fortul Guinnion
Arthur purta imaginea Mariei drept semn
Arcturus sau păstrătorul Polului
și așa am urmărit eu turnura iernii

„Am făcut o grămadă din tot ce am putut găsi” Nennius (*Historia Brittonum*).
o „rană interioară”

cauzată de teama ca anumite lucruri dragi lui aveau să fie „ca fumul risipit” (Jones/Nennius, 1951)
Bănuiesc că în vechea cosmologie ar fi primele 24 de ore ale prezenței tale reale
și îi voi atribui asta lui Bertrand Russell. Acestea sunt doar note. — Don Marquis (1922)

Deghizează-l să nu arate ca mine
mi-l amintesc
el leviatanul în toate epocile
tatăl meu cu un singur ochi mi l-a prezentat

(Moneda trecutului se deține proprie
noi împotriva recunoașterii
sau vânturi ca alergătorul de pe mal
departe de soare într-o constantă
expirație, la o limită vastă de plasa
unde un ins există într-un continuum
răspândindu-se în câteva cuvinte
dimineața o întindere cu pași mari –

el este acolo în toate încarnările lui)

O dată gravată în bronz leagănă în lanțurile dânsei
sub lună sub miezul nopții în legăturile sale fără de legături
entropia neîncetățenită a stelelor, ceea ce se aude
niciodată privit așa cum este, ceea ce este așa cum nu este.
Nu este niciodată așa cum poate fi înțeles,
nu trebuie prin definiție sa răspundă la nimic.
Nu există vreo reparare a acestor loci.

Iwerddon
Şi au început ospățul şi s-au desfătat şi au povestit.
Și când le-a fost mai plăcut să doarmă decât să se desfete,
s-au dus să se odihnească și în noaptea aceea a venit Branwen
mireasa lui Matholwch.

Uită-te în oglindă și îți vei aminti
zăpada albă a unei ninsori de altădată,
cum dragonul din dosul stâncii ne izgonește,
iar ploile formaseră litere prin stropit
scriind dragostea noastră. Dragonule, privește.
Cât de straniu. Ninsorile de altădată au sosit.

Mama lui era fiica regelui

fiul său fratele ei și unchiul său
care din cea mai devreme iarnă în bucătărie
stătea amestecând, cernind falnic
în prima buclă a ramului păsării
aproape de el apoi i-a făcut cântecul
tu-uit tu-uit tu-lili hi-li-li tu-uit tu-lo
și interramificate și intercalate între cele
zambile, foaie verde siminoc –
densitățile de scindare ale dispersărilor variante,
gravitații care taie tendința:
dovezi ale unei filatelii nedezvăluite.
Progresul lui Mad îl transmite pe Delft în zâmbet terestru
sub aprobarea fermă a textilului –
Barkowitz, camera lui Horovitz. Aprobarea sigiliului.
O adevărată furie pentru smochine. Înapoi în cuvânt dens de sandală –
Văd copaci, oameni dansând în copaci,
o aprobare formală a sticlei pe hârtie.
Amestecând condimente precum nucșoara și scorțișoara.
Căutând țeava de aragaz pentru a asculta anii trecuți.
Încă una, așa cum numai ea ar fi putut să fie.

Peste tot în jurul nostru, zăpada din pădure.
Zăpadă urcând dealul în pădure,
prin zăpadă mergând la deal.
M-am născut în pădure.
M-am născut sub zăpadă.
Aș prefera să fiu nins
decât să trebuiască să intru la cină.
Aș prefera să fiu pierdut, nimicit.
Unde gheața tună cu propriul cor de zăpadă.
Acolo unde denumirea repetitivă se pierde în vârtejul dur.
Margine

Întunericul lor este somnul din ochii ei,
înainte de despărțire.

Tu-uit. Și cireș.
De două ori cireșe. Strada cireșului, și vesel
cireș vesel în cântec, tot timpul.
Un nume pentru torsul de marmură și un port de noapte,
tot ce ai scris în cartea de oaspeți.
O modalitate rapidă de a face invitațiile vara.

Hanul în care stau și ce deranj.
De ce nu ai răspuns niciodată brodat pe tivul
puloverului tău.

Eram la munte. Acest geniu
era încredințat geniului pădurii.
Ea nu a făcut nimic din ceea ce nu a făcut.
Pădurea era un joc, unde eu am fost primul
ceilalți erau orbi, chiar și ea mama mea
ceea ce însemna că eram rege.
Am văzut aceste lucruri înainte să se întâmple.
Am văzut-o cocând ziua cu seara,
am văzut-o cocând pădurea cu seara,
am văzut-o gătind ceasul întoarcerii acasă.
Păsările sunt detalii în narațiunea ei,
ingrediente care ajung în rețete.
Vorba este un cuvânt sigur făcut din asta,
nu m-aș îndoi de asta nici în vânt și nici în ploaie,
a aduna sau a colecta a repovesti sau a readuce
fiecare cuvânt pe care tatăl
l-a adus acasă pentru a-l inspecta.

De ce atunci un rege
prin rudenia unei doamne?
O naștere virgină. Mama ei era rege,
nu mă îndoiesc,
pe câmpiile care nu au nevoie de nume.
De ce atunci un rege a luat teren consacrat
care era cu ochiul liber neconsacrat.
Poezia pare a fi vie.
Am auzit-o pleznind cerul ca nava și tunetul
purtată până seara ca o batjocură de titlu.
Am văzut-o prinzându-mă de mână ca tata iarna.
Am condus-o acasă, cerul s-a rupt în centru,
marfă negustorească întunecată. Perpetuu, fără scop
Leviatan care lovește în inima timpului.
Prima mea cunoștință a unei lumini în timpul iernii.

Și când m-am întors prima dată în oraș,
nimic nu mi-a zdruncinat memoria,
nu am văzut niciodată
medalia de foc

în propria mână,
plictisitoare cum sunt mai toate zilele mele.
Deseori citat
primăvara devreme.

Nici nu am observat cum a distribuit mătușa mea
povești familiare împotriva unui trecut local.

Misterul mamei fecioare
însăși părea că trebuie să reapară.

Am văzut asta în simetria absolută a contururilor
căzii noastre din apartamentul din orașul din lume
în timpul nostru şi în toate timpurile

Ființa încă acolo a învierii

Timpul care vine
numai celor pe care îi vizitează.

Atunci de ce o naștere de regi printre femei?
Și nu era o femeie regele regelui?

* * *

Am ajuns pe teritoriu.

Și așa am fost protejat de căsătorie.
La fel și înăbușirea regelui evreu.
Căci Hristos trebuie să fie evreul său
și naștere virgină.

Abia dacă credeam că mă voi întoarce la ea.
Dar amintește-ți cum m-am văzut
sub influența ei, imaginea ei dublă
legând discursul de atunci
cu discursul care va urma.

Zeii sunt negustori la aceste mese.
Maecenas nu-și diluează niciodată plăcerea.

Nu credeam că vorbeau
serios. Dar regele era ea
și industria printre coloniști
persistă fără artefact.

S-ar putea spune că merita așteptată.
Să o fi văzut
fără nimic pe ea care să strice starea de spirit
în mod corect iarna.

Ce o făcea specială
era ceea ce avea să devină.
Acesta era sensul pădurii imaculate
în care puteai vedea verbul repetându-se,
arătându-se întotdeauna în mimica numerică
vocea din respirație
ochiul din imagini

o sintaxă profundă
a vizualității auditive:
pentru că a auzit de voci
înseamnă că vântul a fost
unde ai fost tu însuți.
Noutatea acelor zile,
când acestea au fost primele.

Amestecând mătasea și nisipul cu sare și zahăr
în făină. Vanilie in lingura
reflectând întunecos dublura ei pe hol
și cu capul în jos sub șorțul ei.
Cetatea untului maleabil timpului,
învingând pata de ulei în retragere
în potopul de noroi.
O mare de lapte.

Mi-au adus multe modele din mătase de Veneția.
I-am plătit să stea în preajmă, pentru că îmi era frig.
Am vrut să știu la ce aspirau.
Eu sunt epava lui, iar el este al tatăl său înaintea mea.
Îmi place încărcarea umbrei fără de nume.

Și așa cum am privit jucând în piesă
cum el i spune ei ceea ce eu ți-aș spune ție
și ea lui ce mi-ai spune tu mie,
așa privim amândoi să vedem cum se vor termina lucrurile.
Dar tu nu uiți prietenia.
Dar tu mă saluți neanunțat. Vin pe ploaie.

Și doar atât mi-a mai rămas de spus,
Am venit să scap țara de sași.

* * *

Repetiții ale umbrelor unde ai stat
înainte să te întorci pe holuri.

Și de ce nici o singură mamă a unui rege evreu
dacă nu un rege evreu în linie?

Un Rege Rău

Apoi în mâhnirea mea
am fugit în pădure
de-a lungul malului lacului,
unde nu mă mai auzeam.
și pe măsură ce am accelerat
în galop

acoperind mult teren,
trecând pe lângă mulți copaci,
nu prea multe gânduri
mă separau de prietenii mei,
care au găsit copacul
luminii interioare
unde regele galezilor
își pune capul
înainte ca el să știe
că el era Regele,
am văzut că m-am transformat
într-un cal zburător
și m-am încolăcit
în cuibul codrului
să dorm lemn tănase
să aud îndepărtarea
cădere a cuvintelor
cum se transformă în pașii
prietenilor mei,
acoperind codrul.
Așa că aș ruga merele să-mi vorbească.
Așa că aș ruga această livadă să-mi vorbească.

Dacă sângele meu
ar putea lua din nou legătura cu tine.
Shannon
Fată galeză cu nume irlandez.
Eu lipsesc din aceste documente.

Cincizeci de ani
dupa război
am văzut morții
întorcându-se acasă
pe ____ Drum.

Apoi
am fost la el acasă
care era casa
din care veneam
când eram al lui
tată pe care îl salut.
Sub
o ploaie
orașul albastru
are aceeași privire
pe care o aveau ochii ei
în capul ei rotund
regina scoțiană.

În ora
în care memoria se instalează
asupra serii
întunericul său lichid
istoria măștilor,
te citez
și văd lumea
așa cum este ea scrisă pe cerul întunecat.
Ei se rearanjează
ca flacără
și zboară pentru a conspira
cu tatăl meu
care ne conduce
sub munte
la fiara mării.
Mereu în afara camerei

în care vorbim
deasupra noastră
unde ce trebuie să fie acoperișul
așa văd eu
dacă nu mințim și discutăm,
un amestec de noapte și zi
în care primul îndemn al inimii
vorbește, dar în cuvinte de foc.
Ei cunosc noaptea
care a venit prima aici
și pe ea o văd
în sfârșitul cuvintelor mele.

Chiar și atunci
știam că aceste lucruri ar putea exista fără mine.
Dar că eu eram Regele
am văzut neștiind.
Primul cântec al primăverii
în educația mea.
Un curator al minciunilor.
Un curator al somnului.
Taci cu ochii.
Eu sunt regele
și am rupt întunericul.

Uită-te în furtună.
Uită-te în butoi.
Privește sub munte.
Eu sunt dragonul.

Uite unde odaia ei
păstrează aspectul
de încăpere străină,
acum în est. De unde am început.
Te-am numit atunci
fata Hyacinth.
Cuvinte care nu erau destinate alteia,
așa cum se știe de mult în ținut.

Separare noaptea.
Zece ani în arme.
S-a vorbit de parcă s-ar fi întâmplat ieri.

strigau doamnele,
legumele care se numesc pe sine.

Mama atunci
Eu sunt fiul tău
Regele.

*Poetul **Ben Mazer** s-a născut în New York City în 1964 și a crescut în orașul Cambridge, în statul Massachusetts. A studiat cu Seamus Heaney la Universitatea Harvard, obținând apoi diplome avansate sub consilierea lui Christopher Ricks și Archie Burnett la Institutul Editorial a Universității din Boston. A publicat mai mult de zece colecții de poezie, inclusiv „Selected Poems”/„Poeme alese” (editura MadHat Press, 2017). Edițiile sale critice includ volume de poezie de John Crowe Ransom și Frederick Goddard Tuckerman. În prezent, este editorul cărții „The Collected Poems of Delmore Schwartz”/„Poeme alese din Delmore Schwartz” (Editura Farrar, Straus & Giroux).*

Imagine: Unsplash